

Synodale benaderingen in relaties

Slotdocument paragraaf 50

In het wereldwijde synodale proces was er vraag naar een Kerk die meer investeert in relaties: met de Heer, tussen mannen en vrouwen, in gezinnen, in gemeenschappen, tussen alle christenen, tussen sociale groepen, tussen religies en met de schepping. Velen waren verrast dat ze werden geraadpleegd en verheugd dat ze hun stem in de gemeenschap konden laten horen. Sommigen deelden ook hun pijn over het gevoel uitgesloten of veroordeeld te worden, onder andere vanwege hun huwelijkssituatie, identiteit en seksualiteit. Het verlangen naar authentiekere en betekenisvollere relaties is meer dan alleen de wens om tot een hechte groep te behoren. Het komt voort uit een diepgeworteld geloofsbesef: de evangelische kwaliteit van onderlinge omgang binnen de gemeenschap is cruciaal voor het getuigenis dat het Volk van God geroepen is te geven doorheen de geschiedenis. Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn (Joh 13,35). Relaties die vernieuwd zijn door Gods genade en gekenmerkt worden door gastvrijheid voor de meest kwetsbaren, zoals Jezus ons leerde, zijn het duidelijkste teken van de werking van de Heilige Geest in de leerlingengemeenschap. Om een synodale Kerk te zijn, is een relationele bekering nodig. We dienen opnieuw van het Evangelie te leren dat de zorg voor relaties geen strategie of instrument is met het oog op een grotere organisatorische efficiëntie, maar de manier is waarop God de Vader zich heeft geopenbaard in Jezus en de Geest. Wanneer onze relaties, zelfs in hun kwetsbaarheid, de genade van Christus, de liefde van de Vader en de gemeenschap van de Geest laten zien, belijden we met ons leven het geloof in de Drie-ene God.

Gesprek in de Geest

Vragen ter overweging

1. In hoeverre geven we prioriteit aan de relaties en samenwerking in onze gemeenschappen? Wat staat dit in de weg?
2. Wat zou het betekenen om 'ons open te stellen voor een oprechte relationele bekering die de prioriteiten van ieder individu bijstelt? Wat zou er moeten veranderen om dit te realiseren?
3. Hoe zien we onszelf in relatie tot de Vader, de Zoon en de Heilige Geest? Wat wordt er rijker en dieper aan ons geloof naarmate we dit meer ervaren?

